

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-5-21

Druk nr 916
Warszawa, 8 lutego 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustaw regulujących przygotowanie i realizację kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustaw regulujących przygotowanie i realizację kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052) w art. 4 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Bazy danych, o których mowa w ust. 1a pkt 2, 3, 6, 7, 10 i 12, są prowadzone dla obszaru kraju z wyjątkiem morza terytorialnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w pkt 5 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n i o w brzmieniu:

„n) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:

- 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe 220 kV lub większe niż 220 kV,
- 70 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe 750 kV lub większe niż 750 kV,

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących oraz ustawę z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym.

- o) operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:
  - 65 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm,
  - 100 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm;”;
- 2) w art. 17 w pkt 6 w lit. a:
  - a) tiret dziewiąte otrzymuje brzmienie:
    - „- operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:
      - 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe 220 kV lub większe niż 220 kV,
      - 70 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie linii elektroenergetycznej jest równe 750 kV lub większe niż 750 kV,”
  - b) dodaje się tiret dziesiąte w brzmieniu:
    - „- operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:
      - 65 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm,
      - 100 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm, oraz”;
- 3) w art. 53 po ust. 5d dodaje się ust. 5e i 5f w brzmieniu:
  - „5e. Przed wydaniem decyzji, o których mowa w art. 51 ust. 1, właściwy organ w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego występuje o opinię:
    - 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:
      - a) 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe 220 kV lub większe niż 220 kV,

- b) 70 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe 750 kV lub większe niż 750 kV;
- 2) operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:
  - a) 65 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm,
  - b) 100 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm.

5f. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego gazowego przedstawia opinię, o której mowa w ust. 5e, w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie od dnia otrzymania wniosku o jej przedstawienie. Nieprzedstawienie opinii w tym terminie uważa się za przedstawienie opinii pozytywnej.”;

- 4) w art. 61 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
  - „6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
    - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284, 1086 oraz z ...), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
    - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
    - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.”;
- 5) w art. 64 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 51 ust. 3, art. 52, art. 53 ust. 3–5a i 5d–5f, art. 54, art. 55 i art. 56 stosuje się odpowiednio do decyzji o warunkach zabudowy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 72 w ust. 2:
  - a) pkt 1b i 1c otrzymują brzmienie:

- „1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;”;
- b) po pkt 1d dodaje się pkt 1e w brzmieniu:
- „1e) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;”;
- 2) w art. 74 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4–5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) infrastruktura niezbędna do obsługi – obiekty, urządzenia, sieci i instalacje służące do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki odpowiednio instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych paliw gazowych, gazociągów, jednostek kogeneracji, węzłów gazu, tłoczni gazu, instalacji magazynowych gazu, przyłączy, stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, jednostek regazyfikacyjnych skroplonego gazu ziemnego lub baz bunkrowania i przeładunku skroplonego gazu ziemnego, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3 lit. b i c, art. 38 pkt 1 lit. d, pkt 2 lit. b–zo oraz pkt 4 i 5, w szczególności: obiekty sieci gazowej, sieci i przyłącza elektroenergetyczne, wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne, telekomunikacyjne i teleinformatyczne, infrastruktura drogowa lub kolejowa, nabrzeża, place składowe, obiekty magazynowe, budynki produkcyjne, montownie lub wytwórnie.”;

2) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestycje w zakresie terminalu realizują: Urząd Morski w Szczecinie, Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście spółka akcyjna z siedzibą w Szczecinie oraz Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie.”;

b) w ust. 2:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie:

- a) budowa lub przebudowa terminalu,
- b) budowa zasilanej paliwem gazowym jednostki kogeneracji w Świnoujściu wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi,
- c) budowa gazociągu Świnoujście-Szczecin, łączącego terminal z systemem przesyłowym, wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa zachodniopomorskiego.”;

– uchyla się pkt 4,

c) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) monitoruje i weryfikuje wykonywanie zadań zgodnie z harmonogramem przez podmioty, o których mowa w ust. 1;”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
  - „4) monitoruje przygotowanie i realizację inwestycji w zakresie terminalu i sporządza raporty oraz rekomendacje działań usprawniających proces przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie terminalu.”,
- d) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie opracowuje harmonogram, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, po otrzymaniu od pozostałych podmiotów, o których mowa w ust. 1, informacji objętych jego zakresem.”,
- e) uchyla się ust. 5,
- f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do przekazywania Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie:

  - 1) informacji o istotnych zdarzeniach mających wpływ na przygotowanie i realizację inwestycji w zakresie terminalu, w szczególności mogących mieć wpływ na opóźnienia w realizacji harmonogramu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1;
  - 2) żądanych przez niego informacji dotyczących przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie terminalu.”,
- g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie jest obowiązana do przekazywania Pełnomocnikowi Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej raportów dotyczących realizacji inwestycji w zakresie terminalu.”;
- 3) użyte w art. 6 w ust. 1 w pkt 2 i w art. 10 w ust. 1 w pkt 10 wyrazy „w polskich obszarach morskich” zastępuje się wyrazami „w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 4) w art. 6:
  - a) w ust. 1:
    - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      - „1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenie:

- a) linii rozgraniczających teren inwestycji w zakresie terminalu,
  - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3, 6 i 6a,
  - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1;”
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;”
  - pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;”
  - pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych – wydane z katastru nieruchomości przez

organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.”,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ministrów właściwych do spraw aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135);”,

– w pkt 2a po wyrazach „ministrów właściwych do spraw” dodaje się wyrazy „aktywów państwowych”,

– w pkt 2b po wyrazach „ministrów właściwych do spraw” dodaje się wyrazy „aktywów państwowych”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. 1463 i 2338);”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) właściwego zarządcy drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu

- drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471 i 1087 oraz z 2021 r. poz. 54);”
- pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778);”
  - pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970);”
  - w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320).”
- 5) w art. 7 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stało się ostateczne.”;

6) w art. 8:

  - a) w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „w obwieszczeniu zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;”
  - b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się:

    - 1) informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;

- 2) pouczenie o obowiązkach nabywcy lub zbywcy, o których mowa w ust. 3, oraz skutkach niedopełnienia tych obowiązków, o których mowa w ust. 3a.

1c. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się również oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości.”,

c) w ust. 2:

– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna;

2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę; toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna;

3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, zawieszają się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;”,

– w pkt 4:

– – we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „do czasu wydania takiej decyzji” zastępuje się wyrazami „do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna”,

– – lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;”,

- d) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Przepisów ust. 2 pkt 2–4 nie stosuje się do postępowań:
- 1) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub innych postępowań prowadzonych na wniosek jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych lub na rzecz tych jednostek;
  - 2) w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 2 pkt 4, wszczętych na wniosek inwestora.”,
- e) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
„2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na wniosek strony postępowania, po uzyskaniu zgody inwestora, organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu podejmie zawieszona postępowanie.”,
- f) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przeniesienie wskutek innego zdarzenia prawnego własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu”,
- g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2 pkt 1 jest nieważna.”;
- 7) w art. 10 w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) określenie granic terenu objętego inwestycją w zakresie terminalu, w tym określenie:
    - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
    - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3, 6 i 6a,
    - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1;”,
  - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

- „6) zatwierdzenie podziałów nieruchomości, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 1a;”;
- c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
  - „8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;”;
- 8) w art. 12:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminalu, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.”;
  - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w urzędzie wojewódzkim.

2b. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie drugie, zawierają również pouczenie o rozpoczęciu biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1–2b stosuje się odpowiednio do doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydanej przez organ wyższego stopnia i zawiadomienia stron o jej wydaniu.”,

d) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 1–2b stosuje się odpowiednio do:”;

9) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.”;

10) w art. 14:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Właściwy wojewoda składa wnioski o wpisy, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna.”,

b) w ust. 1b zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wojewoda występuje o wykreślenie tego ograniczenia z księgi wieczystej w terminie 30 dni od jego wygaśnięcia.”;

11) art. 14b i art. 14c otrzymują brzmienie:

„Art. 14b. 1. Do inwestycji w zakresie terminalu, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, chyba że inwestor wystąpi o ich wydanie.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 18 ust. 1;
- 2) decyzji, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3) zezwoleń, o których mowa w art. 56 ust. 1, 2, 2b i 2c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 14c. W przypadku gdy inwestor, przed wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, uzyskał decyzję administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 14b ust. 1, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 6 ust. 1 pkt 12 i ust. 3 oraz art. 10 ust. 1.”;

12) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”;

b) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 7, art. 8 ust. 1–1c, 3 i 3a, art. 9, art. 11 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 7 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

4a. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

5. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

6. Do inwestycji w zakresie terminalu nie stosuje się przepisów art. 32 ust. 1 pkt 3 i art. 35 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”;

- c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.”,
  - d) uchyla się ust. 8;
- 13) w art. 17 w ust. 1 wyrazy „w Prawie budowlanym” zastępuje się wyrazami „w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane”;
- 14) w art. 18:
- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się przepisów art. 396 ust. 1 pkt 7, art. 407 ust. 2 pkt 3 i art. 422 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.”,
  - b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do uzyskania zgody wodnoprawnej nie jest wymagane dysponowanie przez inwestora tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, lub na których wykonywane będą czynności, roboty lub urządzenia wodne.”,
  - c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych ustala się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 8 ust. 1–1c, art. 11 i art. 12 stosuje się odpowiednio.”,
  - d) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 3, stało się ostateczne.”;
- 15) w art. 19:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji w zakresie terminalu następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października

2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”;

b) w ust. 3 wyrazy „wynosi 45 dni” zastępuje się wyrazami „wynosi 60 dni”;

c) w ust. 3a wyrazy „wynosi 45 dni” zastępuje się wyrazami „wynosi 60 dni”;

d) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 8 albo 9, stało się ostateczne.”;

16) w art. 19a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie terminalu, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 19 ust. 1 lub art. 19e ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 19f ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren tej nieruchomości.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić o zgodę na wejście na teren nieruchomości oraz uzgodnić przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości z właściwym:

1) zarządcą drogi – w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy;

2) zarządcą infrastruktury kolejowej lub innym podmiotem zarządzającym obszarem kolejowym – w przypadku gruntów objętych obszarem kolejowym;

3) zarządzającym lotniskiem – w przypadku lotnisk użytku publicznego.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezyskania zgody, o której mowa w ust. 2 albo 2a, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiednio przez właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym albo właściwego zarządzającego lotniskiem wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.”,

d) w ust. 4 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) oznaczenie nieruchomości, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 19 ust. 1 lub art. 19e ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 19f ust. 1;

4) wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;”,

e) w ust. 7:

– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;

2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;

3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;”,

– dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;

5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.”;

17) w art. 19b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 19a ust. 1, przepisy art. 5 ust. 3 i 4, art. 7, art. 8 ust. 1–1c, 3 i 3a, art. 9, art. 11 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 19c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie terminalu, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 19 ust. 1 lub art. 19e ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 19f ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje odszkodowanie.”;

19) w art. 19d zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu art. 7 ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.”;

20) po art. 19d dodaje się art. 19e i art. 19f w brzmieniu:

„Art. 19e. 1. Decyzja o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze dla inwestycji w zakresie terminalu jest wydawana na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 8 ust. 1–1c, 3 i 3a, art. 9, art. 11 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio.

Art. 19f. 1. Zgłoszenie dotyczące robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3 i art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w zakresie inwestycji w zakresie terminalu dokonywane jest organowi administracji architektoniczno-budowlanej na zasadach i trybie określonym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. W sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, właściwym organem administracji architektoniczno-budowlanej jest wojewoda.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”;

21) w art. 20:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W zakresie wskazanym przez inwestora we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zatwierdza się również podziały nieruchomości, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji

w zakresie terminalu, wobec których ta decyzja nie wywołuje skutków, o których mowa w ust. 3, 6 lub 6a.

1b. Podziały nieruchomości, o których mowa w ust. 1 i 1a, nie mogą dotyczyć:

- 1) gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) nieruchomości zajętych pod lotniska użytku publicznego;
- 3) nieruchomości określonych w wykazie nieruchomości, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378);
- 4) nieruchomości oznaczonych w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380, z 2020 r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021 r. poz. 11).”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „linie rozgraniczające teren” dodaje się wyraz „inwestycji”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 lub 1a jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.”;

- 22) w art. 22 w ust. 1 wyraz „wskazanych” zastępuje się wyrazem „oznaczonych”;

- 23) w art. 23 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 6 lat.”;

- 24) w art. 24:

- a) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. W przypadku gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy drogi publicznej i gruntów objętych obszarem kolejowym ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, następuje bez odszkodowania.”;

- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „art. 24”;

- 25) w art. 25a:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarcie porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 24 ust. 1.”,

b) w ust. 2 wyrazy „prawa do wejścia na grunty” zastępuje się wyrazami „prawa, o którym mowa w art. 24 ust. 1”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia otrzymania, odpowiednio przez właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 24 ust. 1.”,

d) w ust. 4 wyrazy „prawa do wejścia na grunty” zastępuje się wyrazami „prawa, o którym mowa w art. 24 ust. 1”,

e) w ust. 5:

– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

- „1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;”,

– dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

- „4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, są wyłącznie inwestor oraz odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.”;

26) w art. 27 w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1463)”;

27) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o ich wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8c w brzmieniu:

„8a. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 19e ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej oraz organ wyższego stopnia.

8b. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 19e ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.

8c. Przepisu ust. 8a w zakresie, w jakim przewiduje obowiązek zawiadamiania organu wyższego stopnia, nie stosuje się, jeżeli organem pierwszej instancji jest minister.”;

c) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 9, stało się ostateczne.”;

28) w art. 36a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Wniosek o zmianę decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie objęcia nieruchomości znajdujących się na terenie objętym inwestycją w zakresie terminalu skutkami, o których mowa w art. 20 ust. 3, 6 i 6a lub art. 24 ust. 1, zawiera dane określone w art. 6 ust. 1 pkt 8–12. Przepisu art. 6 ust. 3 pkt 1–8 oraz 11–15 i 17 nie stosuje się.

3. Stronami postępowania o zmianę decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są wyłącznie inwestor, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem oraz właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.”;

29) w art. 38:

- a) w pkt 2 w lit. zj średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zk–zo w brzmieniu:
„zk) budowa jednostki regazyfikacyjnej skroplonego gazu ziemnego w Zatoce Gdańskiej wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi,
- zl) budowa gazociągu podmorskiego i gazociągu lądowego łączących inwestycję, o której mowa w lit. zk, z systemem przesyłowym wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi,
- zm) budowa gazociągów Kolnik-Gdańsk wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województwa pomorskiego,
- zn) budowa tłoczni gazu niezbędnych do odbioru gazu z inwestycji, o której mowa w lit. zk, wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi,
- zo) budowa baz bunkrowania i przeładunku skroplonego gazu ziemnego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw zachodniopomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego;”
- b) uchyla się pkt 3,
- c) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) Urząd Morski w Gdyni: budowa infrastruktury zapewniającej dostęp do portu morskiego w Gdańsku niezbędnej do funkcjonowania inwestycji, o której mowa w pkt 2 lit. zk, w tym falochronu, toru wodnego, obrotnicy oraz oznakowania nawigacyjnego związanego z tą infrastrukturą.”;

30) w art. 39:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Do inwestycji towarzyszących stosuje się przepisy rozdziałów 2, 3 i 6 oraz art. 43, z uwzględnieniem ust. 1a i 1b.”,
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. Do inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 pkt 1, 4 i 5, przepisu art. 19 ust. 6 i 7 oraz art. 34 ust. 7 i 8–8b nie stosuje się w zakresie, w jakim organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadania Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej o każdym przypadku odpowiednio

niewydania w terminie decyzji lub nierozpatrzenia w terminie odwołania od tej decyzji.”;

31) po art. 39b dodaje się art. 39c w brzmieniu:

„Art. 39c. 1. Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie może występować do Urzędu Morskiego w Gdyni o przekazanie informacji dotyczących przygotowania i realizacji inwestycji, o której mowa w art. 38 pkt 6.

2. Urząd Morski w Gdyni jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie:

- 1) informacji o istotnych zdarzeniach mających wpływ na przygotowanie i realizację inwestycji, o której mowa w art. 38 pkt 6, w szczególności mogących mieć wpływ na opóźnienia przygotowania i realizacji inwestycji, o których mowa w art. 38 pkt 2 lit. zk–zn;
- 2) informacji, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa zasady przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, a także źródła ich finansowania.”,

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kataster nieruchomości – kataster w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z ...);”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej – zadanie inwestycyjne wraz z wykonywaniem niezbędnych robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11), w szczególności budowy lub przebudowy obiektów, urządzeń, sieci i instalacji niezbędnych

do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki linii, w tym stacji elektroenergetycznych, tymczasowych obiektów budowlanych, obiektów sieci gazowej, sieci i przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, telekomunikacyjnych i teleinformatycznych oraz infrastruktury drogowej lub kolejowej;”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uzbrojenie terenu – urządzenia infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 oraz z 2021 r. poz. 11), oraz ropociągi.”;

2) w art. 3 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, z późn. zm.³⁾)”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenie:

a) linii rozgraniczających teren inwestycji,

b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1 oraz 1a,

c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym obszaru objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2;”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378 oraz z ...), z uwzględnieniem art. 14 – jeżeli jest ona wymagana;”

– uchyla się pkt 6,

- „10a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 22 ust. 4, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie;
- 10b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 10c) wskazanie nieruchomości, o których mowa w pkt 10, na których ustanowiony ma zostać zakaz lub nakaz, o których mowa w art. 22 ust. 2, wraz z określeniem maksymalnej dopuszczalnej wysokości drzew, krzewów lub innej roślinności – w przypadku zakazu, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 3;”
- uchyla się pkt 12,
  - pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3b, albo informację o nieprzedstawieniu przez właściwego zarządcę drogi krajowej stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 3c;”
  - dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz kabli i rurociągów, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;

15) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych – wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.”,

c) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor występuje o opinie:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ministrów właściwych do spraw aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135);”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego, ministrów właściwych do spraw aktywów państwowych, energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;

2b) ministrów właściwych do spraw aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do

lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;”

– pkt 3–5 otrzymują brzmienie:

„3) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, z późn. zm.²⁾);

4) właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

5) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;”

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną – w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 6;”

– pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378);

8) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778);”

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 471, 782, 1086 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 11 i ....

- „10) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970);”
- pkt 12 otrzymuje brzmienie:
- „12) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320);”
- pkt 13 otrzymuje brzmienie:
- „13) właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378) w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami – w odniesieniu do sposobu, miejsca i warunków umieszczenia tej inwestycji na tych gruntach;”
- dodaje się pkt 14–16 w brzmieniu:
- „14) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych – w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 oraz z 2020 r. poz. 471) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 15) właściwego zarządcy drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54), z zastrzeżeniem ust. 3b;

- 16) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej – w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 998, 1086 i 1747).”
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”
- e) po ust. 3 dodaje się ust 3a–3c w brzmieniu:
- „3a. Kopię opinii, o których mowa w ust. 2, właściwy organ przekazuje wojewodzie.
- 3b. W odniesieniu do gruntów stanowiących pas drogowy drogi krajowej, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, inwestor występuje do właściwego zarządcy drogi krajowej o uzgodnienie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
- 3c. Właściwy zarządca drogi krajowej dokonuje uzgodnienia w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia inwestora o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako dokonanie uzgodnienia. Kopię uzgodnienia właściwy zarządca drogi krajowej przekazuje wojewodzie.”
- f) uchyla się ust. 4,
- g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Opinie, o których mowa w ust. 2, i uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3b, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”;
- 4) w art. 5 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz o wydaniu takiej decyzji.”;

5) w art. 6 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 1, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

6) w art. 7:

a) w ust. 1 pkt 1–4 otrzymują brzmienie:

- „1) wnioskodawcę, wysyłając zawiadomienie na adres wskazany we wniosku;
- 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
- 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu gminy.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się:

- 1) informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
- 2) pouczenie o obowiązkach nabywcy lub zbywcy, o których mowa w ust. 4, oraz skutkach niedopełnienia tych obowiązków.

1b. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się również oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości.

1c. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.”,

c) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;”,

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w odniesieniu do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie:

- a) pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,
  - c) decyzji uzgadniającej lokalizację oraz sposoby utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przepisów ust. 2 pkt 2–4 nie stosuje się do postępowań:
- 1) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub innych postępowań prowadzonych na wniosek jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych lub na rzecz tych jednostek;
  - 2) w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 2 pkt 4, wszczętych na wniosek inwestora.”,
- e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na wniosek strony postępowania, po uzyskaniu zgody inwestora, organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej podejmie zawieszony postępowanie.”,
- f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W przypadku gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nastąpi:
- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej,
  - 2) przeniesienie wskutek innego zdarzenia prawnego własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

– nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia właściwemu wojewodzie danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. Niedokonanie zgłoszenia i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.”,

g) uchyla się ust. 6;

7) w art. 8 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określenie granic terenu objętego strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej, w tym określenie:

a) linii rozgraniczających teren inwestycji,

b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1 oraz 1a,

c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym obszaru objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2;”

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zatwierdzenie podziałów nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub 1a;”

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1;”

d) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 23 ust. 1a;”

e) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność

Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;”

- f) po pkt 8 dodaje się pkt 8a–8c w brzmieniu:
- „8a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 22 ust. 4;
  - 8b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
  - 8c) wskazanie nieruchomości, o których mowa w pkt 8, na których ustanowiony ma zostać zakaz lub nakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2, wraz z określeniem maksymalnej dopuszczalnej wysokości drzew, krzewów lub innej roślinności – w przypadku zakazu, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 3;”
- g) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
- „10) lokalizację sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz kabli i rurociągów, określoną za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, ich charakterystyczne parametry techniczne, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 23

ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”;

8) w art. 9 uchyla się ust. 3 i 4;

9) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. W postępowaniu o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej:

- 1) przepisu art. 31 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego” nie stosuje się;
- 2) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania;
- 3) przepisów art. 30 § 5 i art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się; w przypadkach określonych w tych przepisach organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu, jeżeli jest to konieczne dla przeprowadzenia postępowania.”;

10) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w urzędzie wojewódzkim.

2b. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie drugie, zawierają również pouczenie

o rozpoczęciu biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przepis ust. 1 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do:

- 1) zawiadamiania stron o wniesieniu odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub o wniesieniu zażalenia na postanowienie wydane w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 2) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie uchylenia lub zmiany decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 3) zawiadamiania stron o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 4) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 5) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 6) doręczeń decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu;

- 7) doręczeń postanowień wydanych w toku postępowań w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, od których przysługuje zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu.”;
- 11) w art. 11:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale nie mają zastosowania przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stosuje się odpowiednio do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, oraz przepisy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 802 i 1086 oraz z 2021 r. poz. 11).”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę.”;
- 12) w art. 12 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Właściwy wojewoda składa wnioski o wpisy, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.
3. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku ustanowienia go na czas określony, wygasa z upływem okresu określonego w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8b. Wojewoda występuje o wykreślenie tego ograniczenia z księgi wieczystej w terminie 30 dni od jego wygaśnięcia.”;
- 13) po art. 12 dodaje się art. 12a–12c w brzmieniu:
- „Art. 12a. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor jest uprawniony do wystąpienia w szczególności o zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 18 ust. 2a, wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu, o której mowa w art. 20 ust. 1, oraz zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 22a ust. 1.
- Art. 12b. 1. Do strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają

one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, chyba że inwestor wystąpi o ich wydanie.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 13b ust. 1;
- 2) decyzji, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3) zezwoleń, o których mowa w art. 56 ust. 1, 2, 2b i 2c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 12c. W przypadku gdy inwestor, przed wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, uzyskał decyzję administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 12b ust. 1, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 1 pkt 11 i 13, ust. 2 i 3b oraz art. 8 ust. 1.”;

14) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 6, art. 7 ust. 1–1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio, z tym, że karę, o której mowa w art. 6 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie stosuje się przepisów art. 32 ust. 1 pkt 3 i art. 35 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”,

d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

9. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.”;

15) po art. 13 dodaje się art. 13a i art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Pozwolenie na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydaje właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej art. 6 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 6 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w sprawach dotyczących pozwolenia na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

4. Właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego obowiązany jest przeprowadzić obowiązkową kontrolę przed upływem 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci

przesyłowej. O terminie obowiązkowej kontroli właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego zawiadamia inwestora w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 13b. 1. Jeżeli realizacja strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wymaga zgody wodnoprawnej, zgodę tę wydaje właściwy organ Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie. W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się przepisów art. 396 ust. 1 pkt 7, art. 407 ust. 2 pkt 3 i art. 422 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Zgoda wodnoprawna w odniesieniu do strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może być udzielona przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

3. Do uzyskania zgody wodnoprawnej nie jest wymagane dysponowanie przez inwestora tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, lub na których wykonywane będą czynności, roboty lub urządzenia wodne.

4. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych ustala się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 7 ust. 1–1c, art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

5. Przepis art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne ma zastosowanie również w tych postępowaniach, w których liczba stron nie przekracza 10.

6. W sprawach określonych w ust. 1, w stosunku do:

- 1) wnioskodawcy, stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 1 pkt 1;
- 2) właściciela wody, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 1c oraz art. 10.

7. W przypadku niewydania decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wymierza Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

8. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 7, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej,

podlega ona ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

9. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

16) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 60 dni od dnia złożenia wniosku.”,

c) dodaje się ust. 5–8 w brzmieniu:

„5. Organ właściwy do:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po jej wydaniu przekazuje jej kopię ministrowi właściwemu do spraw transportu;
- 2) rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu kopię decyzji wydanej w wyniku rozpatrzenia tego odwołania.

6. W przypadku niewydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 3, z uwzględnieniem ust. 4, organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

7. Kary, o której mowa w ust. 6, nie wymierza się, jeżeli organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

8. Karę, o której mowa w ust. 6, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 6, stało się ostateczne. W przypadku

nieuiszczenia kary pieniężnej podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

17) po art. 14 dodaje się art. 14a i art. 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Decyzja o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest wydawana na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 7 ust. 1–1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 14b. 1. Zgłoszenie dotyczące robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w zakresie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dokonywane jest organowi administracji architektoniczno-budowlanej na zasadach i trybie określonym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. W sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, właściwym organem administracji architektoniczno-budowlanej jest wojewoda.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”;

18) art. 15–17 otrzymują brzmienie:

„Art. 15. 1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust.1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 14a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 14b ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

3. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić o zgodę na wejście na teren nieruchomości oraz uzgodnić przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości z właściwym:

- 1) zarządcą drogi – w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) zarządcą infrastruktury lub innym podmiotem zarządzającym obszarem kolejowym – w przypadku gruntów objętych obszarem kolejowym;
- 3) zarządzającym lotniskiem – w przypadku lotnisk użytku publicznego.

4. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiednio przez właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym albo właściwego zarządzającego lotniskiem wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.

5. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) ogólną charakterystykę planowanej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) oznaczenie nieruchomości, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust.1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 14a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 14b ust.1;
- 4) wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
- 5) oświadczenie inwestora o braku zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3.

6. Decyzja o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, określa sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

7. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, przepisów ust. 2 i 4 pkt 5 nie stosuje się, a wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez inwestora.

8. Sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości uzgodnione na podstawie ust. 2 albo 3 albo określone w decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.

Art. 16. 1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 15 ust. 1, przepisy art. 5 ust. 3–5, art. 6, art. 7 ust. 1–1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję o zezwoleniu, o której mowa w art. 15 ust. 1, wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 17. 1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 14a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 14b ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje od inwestora odszkodowanie.

2. Decyzję w zakresie odszkodowania wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywa koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

3. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli skutek poniesionych szkód zmniejszy się wartość nieruchomości, w odszkodowaniu uwzględnia się kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 130, art. 134 i art. 135 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

19) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Do wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, nie jest wymagane posiadanie przez inwestora tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane. Przepisu art. 7 ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.”;

20) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, nieruchomościami objętymi decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a investorem.

2b. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wystąpienia o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 2a, nie dojdzie do jego zawarcia, termin oraz warunki wycinki drzew lub krzewów oraz ich uprzętnięcia ustala wojewoda w drodze decyzji. Organem wyższego stopnia w sprawie, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest minister właściwy do spraw środowiska.”;

21) w art. 19:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W zakresie wskazanym przez inwestora we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zatwierdza się również podziały nieruchomości, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wobec których ta decyzja nie wywołuje skutków, o których mowa w art. 19 ust. 3, art. 23 ust. 1 lub 1a.

1b. Podziały nieruchomości, o których mowa w ust. 1 i 1a, nie mogą dotyczyć:

- 1) gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) nieruchomości zajętych pod lotniska użytku publicznego;
- 3) nieruchomości określonych w wykazie nieruchomości, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378);
- 4) nieruchomości oznaczonych w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380 oraz z 2020 r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021 r. poz. 11).”

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Linie rozgraniczające teren inwestycji ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowią linie podziału nieruchomości w zakresie, w jakim inwestor wystąpił o zatwierdzenie podziału nieruchomości, przedstawiając mapy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7.

3. Nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, za odszkodowaniem.

4. Jeżeli przeznaczona na strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej nieruchomość gruntowa stanowiąca własność Skarbu Państwa albo jednostki

samorządu terytorialnego została oddana w użytkowanie wieczyste, w zakresie wskazanym w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, użytkowanie to wygasa za odszkodowaniem, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

5. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3 lub art. 23 ust. 1a, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 lub 1a jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”,

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor nabywa prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, na cele budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

7. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w ust. 3–5, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z uwzględnieniem art. 21.”;

22) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowi podstawę do wydania przez wojewodę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomościach oznaczonych w treści decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 i 7a, przeznaczonych na strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej, lub zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych.

2. Jeżeli przeznaczona na strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej nieruchomość oznaczona w treści decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 i 7a została

uprzednio wydzierżawiona, wynajęta, użyczona lub oddana do używania osobie trzeciej, dzierżawa, najem, użyczenie lub oddanie nieruchomości do używania osobie trzeciej wygasają z upływem miesiąca od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

3. Za straty poniesione na skutek wygaśnięcia umów, o których mowa w ust. 2, przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa.”;

23) w art. 21:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3–5, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między wojewodą a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Jeśli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania.

3. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.”,

b) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Suma wysokości odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu, z wyłączeniem kwot, o których mowa w ust. 8 i 9, oraz wysokości odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie może przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Roszczenia osób uprawnionych z tytułu

ograniczonych praw rzeczowych zaspokaja się według pierwszeństwa tych praw, ustalonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

6. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 19 ust. 3 lub art. 23 ust. 1a, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego. Odszkodowanie to podlega zaliczeniu na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

7. Odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych wypłaca się osobom, którym te prawa przysługiwały. Wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych nie może przekraczać wartości nieruchomości ustalonej zgodnie z ust. 3.”,

c) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 6 lat.

11. Organem właściwym do wypłaty odszkodowań jest wojewoda. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, może pokryć koszty ustalenia wysokości odszkodowań. Przepisu art. 132 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.”,

d) uchyla się ust. 12 i 13;

24) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. W odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, oznaczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia budowy strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów

i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń.

2. Na wniosek inwestora w ramach ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości zgodnie z ust. 1, wojewoda ustanawia również:

- 1) zakaz wznoszenia i utrzymywania obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi;
- 2) nakaz uzgadniania z inwestorem lokalizacji obiektów budowlanych;
- 3) zakaz wykonywania nasadzeń lub utrzymania drzew, krzewów lub innej roślinności przekraczających określoną wysokość.

3. Przepisy art. 124 ust. 4–7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

4. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu, w szczególności przedsiębiorstwa energetycznego, przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

5. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na czas określony.

6. W przypadku gruntów pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy drogi publicznej i gruntów objętych obszarem kolejowym, stanowiących własność Skarbu Państwa, ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, następuje bez odszkodowania.

7. Decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

8. Przepis ust. 1 stosuje się z uwzględnieniem warunków wejścia na teren określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o ile jest ona wymagana.”;

25) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarcie porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, określa wysokość opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia otrzymania, odpowiednio przez właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym, wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, wojewoda określa również wysokość opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

5. Warunki zawarte w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, albo określone w decyzji, o której mowa w ust. 3, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.

6. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, są wyłącznie inwestor oraz odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

7. Do postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 5 ust. 5 i art. 6 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, albo uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 3, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami przepisu art. 261 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne nie stosuje się.”;

26) w art. 23:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Inwestor nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych należących w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej do Skarbu Państwa, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w tej decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7a, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W stosunku do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stosuje się art. 4 i 4a ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich oraz art. 109 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

27) po art. 23 dodaje się art. 23a i art. 23b w brzmieniu:

„Art. 23a. Do egzekucji obowiązków wynikających z decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 23b. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.”;

28) w art. 25:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o ich wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.”,

b) w ust. 3 wyrazy „odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie”,

c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 14 dni z wyjątkiem decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1, od których odwołanie rozpatruje się w terminie 60 dni.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do terminów, o których mowa w ust. 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”,

e) w ust. 5 wyrazy „decyzji, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie”,

f) w ust. 6 wyrazy „decyzji, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie”;

29) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1 lub art. 13a ust. 1, a także nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 lub art. 13a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa i Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 lub art. 13a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia również Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

2. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania

i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

3. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

4. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

5. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 14a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, organ wyższego stopnia oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

6. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

7. Przepisu ust. 5 w zakresie, w jakim przewiduje obowiązek zawiadamiania organu wyższego stopnia, nie stosuje się, jeżeli organem pierwszej instancji jest minister.

8. W przypadku nierozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, w terminie określonym w art. 25 ust. 4, z uwzględnieniem art. 25 ust. 4a, minister właściwy do spraw środowiska wymierza organowi wyższego stopnia, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.

9. Kary, o której mowa w ust. 8, nie wymierza się, jeżeli organem wyższego stopnia właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

10. Karę, o której mowa w ust. 8 uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 8, stało się ostateczne. W przypadku niewiszczenia kary, o której mowa w ust. 8, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”;

30) w art. 26 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do skarg na decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159), z wyłączeniem art. 61 § 3, art. 115–122 i art. 152 tej ustawy, z tym że:”;

31) po art. 27 dodaje się art. 27a–27d w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Do zmiany decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie tej decyzji.

2. Wniosek o zmianę decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie objęcia nieruchomości znajdujących się na terenie objętym strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej skutkami, o których mowa w art. 19 ust. 3, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 lub art. 23 ust. 1a, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–11 i 13. Przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1–7, 9–12, 14 i 16 nie stosuje się.

3. Stronami postępowania o zmianę decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są wyłącznie inwestor, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem oraz właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

Art. 27b. Wojewoda jest organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 18 ust. 2b oraz art. 22a ust. 3.

Art. 27c. W zakresie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przygotowywanej i realizowanej w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej właściwość miejscową wojewody, regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego ustala się według miejsca położenia pierwszego elementu tej inwestycji na terytorium lądowym.

Art. 27d. 1. W przypadku inwestycji przebiegającej przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej przygotowywanej i realizowanej przez inwestora wspólnie z podmiotem

wyznaczonym operatorem systemu przesyłowego na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji lub jej części na rzecz tego podmiotu.

2. Przeniesienie decyzji, o którym mowa w ust. 1, nie wywołuje zmian w zakresie skutków, o których mowa w art. 19, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, zaistniałych przed dniem przeniesienia.

3. Stronami postępowania w sprawie przeniesienia decyzji, o którym mowa w ust. 1, są wyłącznie inwestor i podmiot, o którym mowa w ust. 1.

4. Przez inwestora, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 rozumie się również podmiot, na który została przeniesiona decyzja.”;

32) w art. 28 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Koszty realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych stanowią koszty uzasadnione w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, dotyczących kalkulacji taryfy.”;

33) w art. 34:

a) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy lokalizacja strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przewidziana jest w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, inwestor w każdym czasie może wystąpić o wydanie:”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem że w takim przypadku do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 2 pkt 1, 4, 5, 7, 9, 12 i 14;”;

– w pkt 3 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–10c,

b) przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1–7, 9–12, 14 i 16 nie stosuje się.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3, jeżeli wobec gruntów stanowiących pas drogowy, objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 1, została inwestorowi wydana decyzja o lokalizacji lub przebudowie zjazdu lub decyzja o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, przepisu art. 4 ust. 1 pkt 13, ust. 2 pkt 15 oraz ust. 3b nie stosuje się w zakresie objętym tą decyzją. Decyzję tę dołącza się do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

4. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wydana na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3, stała się ostateczna, wydane inwestorowi decyzje o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, decyzje o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, o których mowa w ust. 3, wygasają w zakresie, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wydana na podstawie tego wniosku obejmuje skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, wobec gruntów stanowiących pas drogowy.”;

34) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy rozdziałów 1–5 tracą moc z dniem 31 grudnia 2030 r.”;

35) w załączniku do ustawy:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Budowa linii 400 kV Podborze – nacięcie linii Wielopole – Nosovice oraz nacięcie linii 400 kV Dobrzeń – Albrechtice.”,

b) uchyla się pkt 23,

c) uchyla się pkt 27 i 28,

d) dodaje się pkt 29–52 w brzmieniu:

„29. Budowa połączenia międzysystemowego HVDC Polska-Litwa stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej (Harmony Link).

30. Budowa linii 400 kV Ostrów – Kromolice.

31. Budowa linii 400 kV Chełm – Lublin Systemowa.

32. Budowa linii 220 kV Radkowice – Kielce Piaski.

33. Budowa linii 220 kV Praga – nacięcie linii Miłosna – Mory.
34. Budowa linii 220 kV Pomorzany – nacięcie linii Krajnik – Glinki.
35. Budowa linii 400 kV Dobrzeń – nacięcie linii Pasikowice – Ostrów.
36. Budowa linii 400 kV Trębaczew – nacięcie linii Joachimów (Rokitnica) – Wielopole.
37. Budowa linii 220 kV Nysa – nacięcie linii Ząbkowice – Groszowice.
38. Budowa linii 220 kV Podborze – nacięcie linii Kopanina – Liskovec, nacięcie linii Bujaków – Liskovec, nacięcie linii Bieruń – Komorowice oraz nacięcie linii Czeczott – Moszczenica.
39. Budowa linii 400 kV Gniewino albo Choczewo – nacięcie linii Słupsk – Żarnowiec.
40. Budowa linii 400 kV Gniewino albo Choczewo – nacięcie linii Gdańsk Błonia – Grudziądz Węgrowo.
41. Budowa linii 400 kV Gdańsk Przyjaźń – Gniewino albo Choczewo.
42. Budowa linii 400 kV Krzemienica – nacięcie linii Słupsk – Dunowo.
43. Budowa linii 400 kV Krzemienica – nacięcie linii Słupsk – Żydowo Kierzkowo.
44. Budowa linii 400 kV Polkowice – nacięcie linii Baczyna – Plewiska.
45. Budowa linii 400 kV Pątnów – Stryków.
46. Budowa linii 400 kV Stryków do nacięcia linii Rogowiec – Płock albo Ołtarzew.
47. Budowa linii 220 kV Stryków – nacięcie linii Janów – Ołtarzew.
48. Budowa linii 220 kV Żagań – nacięcie linii Mikułowa – Leśniów.
49. Budowa linii 220 kV Kutno – nacięcie linii Konin – Sochaczew.
50. Budowa linii o napięciu równym lub większym niż 220 kV w celu zmiany przebiegu trasy istniejących linii o napięciu równym lub większym niż 220 kV albo ich odbudowa, rozbudowa, przebudowa, remont lub rozbiórka.
51. Przebudowa istniejących linii o napięciu mniejszym niż 220 kV w celu ich dostosowania do napięcia równego lub większego niż 220 kV.
52. Budowa przyłączy i linii służących do przyłączenia do systemu przesyłowego elektroenergetycznego podmiotów przyłączanych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2020 r. poz. 219 i 471) w art. 7 w ust. 8 w pkt 2 wyrazy „1–12” zastępuje się wyrazami „1–13”.

Art. 7. W ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2309) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenia:

a) linii rozgraniczających teren inwestycji,

b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7,

c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30;”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;”

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem

kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;”,

- w pkt 15 po wyrazach „przez właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny” dodaje się wyraz „właściwy”,

- pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub postaci elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych – wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.”,

- b) w ust. 3:

- w pkt 2 po wyrazach „ministrów właściwych do spraw” dodaje się wyrazy „aktywów państwowych”,

- w pkt 3 po wyrazach „ministrów właściwych do spraw” dodaje się wyrazy „aktywów państwowych”,

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 i 2338);”,

- pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) właściwego zarządcy drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca

i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54), z zastrzeżeniem ust. 5;”

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970);”

– w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320).”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W odniesieniu do gruntów stanowiących pas drogowy drogi krajowej, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, inwestor występuje do właściwego zarządcy drogi krajowej o uzgodnienie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”

d) w ust. 6 po wyrazach „właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego” dodaje się wyraz „właściwego”

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Właściwy zarządca drogi krajowej lub właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym dokonuje uzgodnienia w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia inwestora o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako

dokonanie uzgodnienia. Kopię uzgodnienia właściwy zarządca drogi krajowej lub właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym przekazuje wojewodzie.”;

2) w art. 5 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stało się ostateczne.”;

3) w art. 6:

a) w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „w obwieszczeniu zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się:

- 1) informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
- 2) pouczenie o obowiązkach nabywcy lub zbywcy, o których mowa w ust. 5, oraz skutkach niedopełnienia tych obowiązków, o których mowa w ust. 6.

1b. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się również oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości.”;

c) w ust. 3:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna;

2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie wydaje się decyzji

- o pozwoleniu na budowę; toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna;”,
- w pkt 3 wyrazy „do czasu wydania takiej decyzji” zastępuje się wyrazami „do dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna”,
  - pkt 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4) w odniesieniu do obszarów morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub wydanie pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Przepisów ust. 3 pkt 2–4 nie stosuje się do postępowań:
    - 1) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub innych postępowań prowadzonych na wniosek jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych lub na rzecz tych jednostek;
    - 2) w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 3 pkt 4, wszczętych na wniosek inwestora.”,
- e) w ust. 4 skreśla się wyrazy „decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego”,
- f) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) przeniesienie wskutek innego zdarzenia prawnego własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym”;
- 4) w art. 8 w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) określenie granic terenu objętego inwestycją, w tym określenie:
  - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
  - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7,
  - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30;”
- b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
  - „6) zatwierdzenie podziałów nieruchomości, o których mowa w art. 26 ust. 1 lub 1a;”
- c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
  - „9) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;”
- 5) w art. 10:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej

wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w urzędzie wojewódzkim.

1b. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie drugie, zawierają również pouczenie o rozpoczęciu biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane.”;

6) w art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.”;

7) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy wojewoda składa wnioski o wpisy, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna.”,

b) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wojewoda występuje o wykreślenie tego ograniczenia z księgi wieczyste w terminie 30 dni od jego wygaśnięcia.”;

8) art. 14 i art. 15 otrzymują brzmienie:

„Art. 14. 1. Do strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, chyba że inwestor wystąpi o ich wydanie.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 20 ust. 1;
- 2) decyzji, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3) zezwoleń, o których mowa w art. 56 ust. 1, 2, 2b i 2c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 15. W przypadku gdy inwestor, przed wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, uzyskał decyzję administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 14 ust 1, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 1 pkt 14 i 15, ust. 3, 5 i 6 oraz art. 8 ust. 1.”;

9) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11), zwanej dalej „Prawem budowlanym”, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 5, art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 5 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do strategicznych inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się przepisów art. 32 ust. 1 pkt 3 i art. 35 ust. 5 pkt 3 Prawa budowlanego.”,

e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.”,

f) uchyla się ust. 9;

10) w art. 20:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się przepisów art. 396 ust. 1 pkt 7, art. 407 ust. 2 pkt 3 i art. 422 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do uzyskania zgody wodnoprawnej nie jest wymagane dysponowanie przez inwestora tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, lub na których wykonywane będą czynności, roboty lub urządzenia wodne.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych ustala się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 6 ust. 1–2, art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”,

- b) w ust. 3 wyrazy „wynosi 45 dni” zastępuje się wyrazami „wynosi 60 dni”,
- c) w ust. 4 wyrazy „wynosi 45 dni” zastępuje się wyrazami „wynosi 60 dni”;

12) w art. 22:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 24a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren tej nieruchomości.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić o zgodę na wejście na teren nieruchomości oraz uzgodnić przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości z właściwym:

- 1) zarządcą drogi – w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) zarządcą infrastruktury kolejowej lub innym podmiotem zarządzającym obszarem kolejowym – w przypadku gruntów objętych obszarem kolejowym;
- 3) zarządzającym lotniskiem – w przypadku lotnisk użytku publicznego.”,

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiednio przez właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym albo właściwego zarządzającego lotniskiem użytku publicznego wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.”,

d) w ust. 5 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) oznaczenie nieruchomości, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 24a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1;

4) wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;”

e) w ust. 8:

– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;

2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;

3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;”

– dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;

5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.”;

13) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 22 ust. 1, przepisy art. 3 ust. 3 i 4, art. 5, art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz

o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 24a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje odszkodowanie.”;

15) po art. 24 dodaje się art. 24a i art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Decyzja o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze dla inwestycji w sektorze naftowym jest wydawana na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 24b. 1. Zgłoszenie dotyczące robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 31 ust. 1 Prawa budowlanego, w zakresie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dokonywane jest organowi administracji architektoniczno-budowlanej na zasadach i trybie określonym w Prawie budowlanym, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. W sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, właściwym organem administracji architektoniczno-budowlanej jest wojewoda.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”;

16) w art. 25 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu art. 7 ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.”;

17) w art. 26:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W zakresie wskazanym przez inwestora we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zatwierdza się podziały nieruchomości, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren

strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wobec których decyzja ta nie wywołuje skutków, o których mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7.

1b. Podziały nieruchomości, o których mowa w ust. 1 i 1a, nie mogą dotyczyć:

- 1) gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) nieruchomości zajętych pod lotniska użytku publicznego;
- 3) nieruchomości określonych w wykazie nieruchomości, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378);
- 4) nieruchomości oznaczonych w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380, z 2020 r. poz. 471 i 2380 oraz z 2020 r. poz. 11).”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „linie rozgraniczające teren” dodaje się wyraz „inwestycji”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 i 1a jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.”;

- 18) w art. 28 w ust. 1 wyraz „wskazanych” zastępuje się wyrazem „oznaczonych”;

- 19) w art. 29 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 6 lat.”;

- 20) w art. 31:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu

zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarcie porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1.”,

b) w ust. 2 wyrazy „prawa do wejścia na grunty” zastępuje się wyrazami „prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia otrzymania przez odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1.”,

d) w ust. 4 wyrazy „prawa do wejścia na grunty” zastępuje się wyrazami „prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1”,

e) w ust. 5:

– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

- „1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;”,

– dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

- „4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.”,

f) w ust. 6 po wyrazach „właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny” dodaje się wyraz „właściwy”;

21) w art. 32 w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1463)”;

22) w art. 35:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia stronie albo w terminie

14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o ich wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.”,

b) dodaje się ust. 10–12 brzmieniu:

„10. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 24a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, organ wyższego stopnia oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

11. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 24a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

12. Przepisu ust. 10 w zakresie, w jakim przewiduje obowiązek zawiadamiania organu wyższego stopnia, nie stosuje się, jeżeli organem pierwszej instancji jest minister.”;

23) w art. 38 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Wniosek o zmianę decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, w zakresie objęcia nieruchomości znajdujących się na terenie objętym strategiczną inwestycją w sektorze naftowym skutkami, o których mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7 lub art. 30 ust. 1, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–14. Przepisu art. 4 ust. 3 pkt 1–10 i 12–16 nie stosuje się.

3. Stronami postępowania o zmianę decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są wyłącznie inwestor, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem oraz właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.”.

Art. 8. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do postępowań w sprawie sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w których rada gminy podjęła uchwałę o przystąpieniu do odpowiednio sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawach dotyczących:

- 1) inwestycji w zakresie terminalu i inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu, o których mowa odpowiednio w art. 2 ust. 2 i art. 38 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym,
- 2) strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7

– wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem ust. 2–4.

2. Inwestycje w zakresie terminalu, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 4 lit. a i b ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, stają się inwestycjami w zakresie terminalu, o których mowa odpowiednio w art. 2 ust. 2 pkt 3 lit. a i b ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Inwestycja towarzysząca inwestycjom w zakresie terminalu, o której mowa w art. 38 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, staje się inwestycją towarzyszącą inwestycjom w zakresie terminalu, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zo ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu, o których mowa w art. 38 pkt 2 lit. u, z oraz zh ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, w zakresie budowy węzła gazu Kolnik, gazociągów Kolnik – Gdańsk oraz powiązanych z nimi gazociągów przyłączeniowych, stają się inwestycją, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zm ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Do postępowań w sprawach dotyczących strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. 1. Do postępowań w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 3 i art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji lub rozpatrzenia odwołania od niej wynosi 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1e ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. Strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych, o których mowa w pkt 23, 27 i 28 załącznika do ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, stają się strategicznymi inwestycjami w zakresie sieci przesyłowych, o których mowa w pkt 50 załącznika do ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Inwestor, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5, ma prawo wystąpić do wojewody o wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu lub, w przypadku gruntów będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych, o wygaśnięciu zarządu – ustanowionych na nieruchomościach oznaczonych w treści decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wobec których inwestor nabył prawo użytkowania wieczystego zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 14. 1. Inwestor, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5, w każdym czasie może wystąpić do wojewody z wnioskiem o zmianę decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stała się ostateczna, w zakresie skutków, o których mowa w art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Przepis art. 27a ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane określone w:

- 1) art. 4 ust. 1 pkt 7–8a, 10 oraz 10c ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 4 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w zakresie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości, wskazane zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 8a ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

- 3) art. 4 ust. 1 pkt 10a ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu;
- 4) art. 4 ust. 1 pkt 10b ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma nastąpić na czas określony.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1–7 i 9–12, 14 i 16 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się, z uwzględnieniem ust. 4.

4. Jeżeli wobec gruntów stanowiących pas drogowy objętych wnioskiem o zmianę decyzji, o której mowa w ust. 1, została inwestorowi wydana decyzja o lokalizacji lub przebudowie zjazdu lub decyzja o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, decyzję tę dołącza się do wniosku, o którym mowa w ust. 1. Przepisu art. 4 ust. 2 pkt 15 i ust. 3b ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się w zakresie objętym tą decyzją.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć nieruchomości nieobjętych ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

6. Do postępowań w sprawie zmiany decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

7. Do przygotowania lub realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wobec której została wydana decyzja o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 3 i art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

8. Z dniem, w którym decyzja o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydane inwestorowi decyzje o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, decyzje o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego wygasają w zakresie,

w jakim decyzja o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej obejmuje skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wobec gruntów stanowiących pas drogowy.

Art. 15. Do postępowań w sprawie pozwolenia na budowę, pozwolenia na rozbiórkę oraz zgłoszenia dotyczącego robót budowlanych w zakresie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Do postępowań w sprawie zgody wodnoprawnej dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. Do postępowań w sprawie wydania dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej decyzji o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. 1. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sąd orzekł, choćby nieprawomocnie, o zezwoleniu na złożenie do depozytu sądowego odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, o którym mowa w art. 23 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, art. 21 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym i art. 29 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym, termin na podjęcie depozytu wynosi 10 lat od dnia jego przekazania do depozytu sądowego.

2. Przepisy art. 23 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, art. 21 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i art. 29 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do odszkodowań za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, w których

postanowienie o zezwoleniu na złożenie ich do depozytu sądowego wydano od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. Do odszkodowań za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3–5 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, w stosunku do których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone są rokowania, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, lub w stosunku do których wszczęto i nie zakończono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie ustalenia wysokości tych odszkodowań, stosuje się przepisy art. 21 ust. 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do odszkodowań, o których mowa w ust. 1, których wysokość została uzgodniona w formie pisemnej, zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, albo ustalona przez wojewodę w drodze ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 21 ust. 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 21. Uzyskane przez Polskie LNG spółka akcyjna z siedzibą w Świnoujściu decyzje w postępowaniach dotyczących przygotowywania lub realizacji inwestycji, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 4 lit. a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, z mocy prawa przechodzą na Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W projekcie ustawy o zmianie ustaw regulujących przygotowanie i realizację kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej zaproponowano weryfikację przepisów:

- 1) ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052);
- 2) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 11);
- 3) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378);
- 4) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866), dalej również jako: „specustawa terminalowa”;
- 5) ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086), dalej również jako: „specustawa przesyłowa”;
- 6) ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2020 r. poz. 219 i 471);
- 7) ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2309), dalej również jako: „specustawa naftowa”.

Zaproponowane zmiany dotyczą głównie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, dalej łącznie jako „specustawy inwestycyjne”. Specustawy inwestycyjne pozwalają na przygotowanie i realizację inwestycji polegających na budowie kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej. Doświadczenia zebrane w okresie stosowania specustaw inwestycyjnych wykazały, że są one narzędziem usprawniającym i przyspieszającym proces przygotowywania i realizacji wyżej wymienionych inwestycji.

Analiza przepisów specustaw inwestycyjnych wykazała jednakże, że konieczna jest weryfikacja niektórych rozwiązań, w celu ich dostosowania do nowych wyzwań, zmieniających się regulacji prawnych lub doprecyzowania. Powyższe ma doprowadzić do dalszego usprawnienia procesu przygotowywania i realizacji inwestycji niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku zmian w specustawach inwestycyjnych wprowadzanych „równolegle” (mających analogiczny charakter) w uzasadnieniu szczegółowym do projektu ustawy zamieszczone zostało uzasadnienie do zmian specustawy przesyłowej – z odniesieniem do odpowiednich przepisów specustawy terminalowej oraz naftowej.

Mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa przez zagwarantowanie prawidłowego funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego oraz stabilności i pewności poboru mocy przez odbiorców energii elektrycznej (zwłaszcza w kontekście zmian zachodzących w sektorze energetycznym i planowanego wzrostu udziału niesterowalnych źródeł energii odnawialnej, w tym morskiej energetyki wiatrowej, w strukturze wytwarzania energii elektrycznej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz wzrostu potencjału wytwórczego w rejonie północnej i centralnej części kraju), niezbędna jest przede wszystkim pilna rozbudowa sieci przesyłowej elektroenergetycznej, ale również dalsze usprawnienie inwestycji w sieć przesyłową gazową, która m.in. zapewni paliwo do nowo budowanych bloków energetycznych oraz infrastrukturę naftową, która stopniem rozwoju nie odpowiada wyzwaniom związanym z transformacją energetyczną Rzeczypospolitej Polskiej.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 3 ust. 24 w związku z art. 9c ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, 843, 1086, 1378 i 1565), dalej jako: „Prawo energetyczne”, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego jest odpowiedzialny m.in. za zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej oraz eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń wraz z połączeniami z innymi systemami elektroenergetycznymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu elektroenergetycznego. Na podstawie art. 16 ust. 2 Prawa energetycznego operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną (dalej jako: „plan”) na okres 10 lat.

Plan obejmuje w szczególności przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz połączeń z systemami elektroenergetycznym innych państw, a także planowany harmonogram realizacji inwestycji. Celem sporządzenia planu jest zapewnienie długookresowej maksymalizacji efektywności nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat za dostarczanie energii, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości ich dostarczania. Zgodnie z art. 16 ust. 13 Prawa energetycznego projekt planu podlega uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki. W dniu 1 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uzgodnił projekt planu przedstawionego przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego – Spółkę Polskie Sieci Elektroenergetyczne spółka akcyjna z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie (dalej również jako: „Spółka” lub „inwestor”) – Planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną na lata 2021–2030. Terminowe wykonanie przedsięwzięć przewidzianych w uzgodnionym z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki planie w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną na lata 2021–2030 oraz wykonywanie wynikających z Prawa energetycznego obowiązków operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, które służy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga zapewnienia Spółce możliwości sprawnego przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Jednocześnie wskazać należy, że prawidłowe funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego wymaga nie tylko budowy nowej infrastruktury elektroenergetycznej, ale i umożliwienia operatorowi systemu przesyłowego jej eksploatacji oraz utrzymania w należyтым stanie. Powyższe wiąże się z koniecznością wprowadzenia do systemu prawa rozwiązania pozwalającego na korzystanie ze specjalnego, sprawnego trybu przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w dłuższym horyzoncie czasowym niż pierwotnie założył ustawodawca (to jest do roku 2030, a nie roku 2025). Jedynie wprowadzenie rozwiązań usprawniających procesy inwestycyjne związane z budową oraz utrzymaniem w należyтым stanie wybudowanej infrastruktury pozwolą na zagwarantowanie bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Podkreślić należy, że proces przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych na podstawie ogólnych przepisów regulujących proces inwestycyjny wymaga zaangażowania licznych organów administracyjnych i jest niezwykle czasochłonny (czas potrzebny do pozyskania wszystkich niezbędnych aktów administracyjnych na etapie prac przygotowawczych wynosi średnio 56 miesięcy), co w konsekwencji przekłada się negatywnie na możliwość zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Długotrwałość procesu inwestycyjnego wpływa również na wzrost kosztów inwestycji, które, podnosząc wysokość taryfy, ostatecznie są ponoszone przez odbiorców energii elektrycznej. Rozwiązania przewidziane w specustawie przesyłowej zwiększają efektywności działania inwestora oraz organów, które są zaangażowane w proces wydawania decyzji. Podkreślić należy, że możliwość skorzystania ze ścieżki wynikającej ze specustawy przesyłowej w obowiązującym brzmieniu skraca czas przygotowania inwestycji do około 19 miesięcy. Wprowadzenie zmian zaproponowanych w projekcie ustawy doprowadzić ma do dalszego skrócenia okresu niezbędnego do pozyskania koniecznych aktów administracyjnych.

Przygotowanie i realizacja inwestycji na podstawie specustawy przesyłowej pozwala również na zmniejszenie liczby decyzji pozyskiwanych w odrębnych postępowaniach administracyjnych. Wskazać należy, że decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (dalej również jako: „decyzja lokalizacyjna”) zawiera w swoim zakresie rozstrzygnięcia dotyczące m.in.:

- 1) lokalizacji inwestycji i warunków zabudowy terenu;
- 2) ograniczenia sposób korzystania z nieruchomości;
- 3) wywłaszczenia;
- 4) podziału nieruchomości;
- 5) usunięcia drzew lub krzewów;
- 6) lokalizacji urządzeń w obszarze pasa drogowego.

W związku z powyższym w projekcie ustawy przewidziano dodanie do załącznika do specustawy przesyłowej – wykazu strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowej – nowych inwestycji.

W projekcie ustawy dokonuje się również zmiany użytej w specustawie przesyłowej siatki pojęciowej. Celem tej weryfikacji jest doprecyzowanie użytych w specustawie

przesyłowej określić oraz wprowadzenie większej spójności między specustawami inwestycyjnymi. Powyższe prowadzi do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych powstałych w toku stosowania specustawy przesyłowej.

W związku z wydłużeniem perspektywy długoterminowego planowania w zakresie polityki energetycznej, koniecznością zapewnienia nie tylko sprawnego przygotowania i realizacji nowych inwestycji, ale i umożliwienia modernizacji istniejącej infrastruktury, jak również dynamicznym rozwojem współpracy między operatorami państw członkowskich Unii Europejskiej, zmierzającej do utworzenia wspólnego europejskiego rynku energii, w projekcie przewidziano wydłużenie okresu obowiązywania specustawy przesyłowej do 31 grudnia 2030 r., to jest w okresie umożliwiającym inwestorowi przygotowanie i realizację inwestycji zgodnie z Planem rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną na lata 2021–2030. Wskazać należy, że aktualnie w sektorze energetycznym dochodzi do zmian strukturalnych związanych m.in. z: rosnącą decentralizacją sektora wytwarzania energii elektrycznej, wzrostem źródeł odnawialnych i ciągłym rozwojem technologii w tym obszarze, planami budowy morskiej energetyki wiatrowej, programem energetyki jądrowej czy wzrostem zużycia energii elektrycznej w sektorze transportu i ciepła. Mając na uwadze powyższe, a także stan techniczny istniejącej infrastruktury przesyłowej elektroenergetycznej, niezbędne są pilna rozbudowa sieci przesyłowej elektroenergetycznej oraz umożliwienie operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego modernizacji już istniejącej infrastruktury. Zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem potrzeb gospodarczych, politycznych i społecznych wiąże się z koniecznością sprawnej rozbudowy i modernizacji sieci przesyłowej elektroenergetycznej, co biorąc pod uwagę specyfikę inwestycji liniowych, nie jest możliwe w oparciu o ogólne przepisy regulujące proces inwestycyjny.

Rozwiązania zaproponowane w specustawie przesyłowej w brzmieniu uwzględniającym zmiany wskazane w projekcie ustawy, przez wprowadzenie szeregu ułatwień w procesie inwestycyjnym (dotyczących m.in. skrócenia czasu orzekania przez organy, ograniczeniu liczby postępowań czy ułatwieniu nabywania tytułów prawnych do nieruchomości, na których ma być przygotowywana lub realizowana strategiczna inwestycja w zakresie

sieci przesyłowej) umożliwią operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego wykonanie robót budowlanych zwiększający bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego i stabilność dostaw energii elektrycznej do odbiorców, a co za tym idzie bezpieczeństwo energetyczne Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślić należy, że mając na uwadze liczbę wyzwań, przed którymi stoi odpowiedzialny za bezpieczeństwo sieci przesyłowej elektroenergetycznej operator systemu przesyłowego, za konieczne uznać należy wprowadzenie regulacji prawnych usprawniających przygotowanie i realizację strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. Brak ingerencji w obowiązujący system prawa w zakresie określonym w projekcie ustawy uniemożliwi operatorowi systemu przesyłowego sprawne przygotowywanie i realizację inwestycji.

Wskazać należy, że w specustawie przesyłowej skorzystano z rozwiązań przewidzianych już w innych ustawach regulujących w specjalny sposób proces przygotowywania i realizacji inwestycji. Wprowadzając rozwiązania do przepisów tej ustawy dokonano oceny ich przydatności w kontekście celu, jakim jest usprawnienie procesu inwestycyjnego i zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiany rozwiązań przewidzianych w zmienianych niniejszą ustawą aktach prawnych wynikają z konieczności ich dostosowania do specyfiki strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych lub zdiagnozowania problemów ze stosowaniem tych rozwiązań. Podkreślić należy także, że przy instytucjach, które zapewniają sprawne realizacje i przygotowanie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych i jednocześnie ingerują w prawa i wolności innych podmiotów, zdecydowano się na ich wprowadzenie jedynie w zakresie niezbędnym do realizacji celu. W przypadku gdy w specustawie przesyłowej lub projekcie ustawy przewidziano ingerencję w prawa lub wolność innych podmiotów, jasno określono, na czym ta ingerencja może polegać, wprowadzono mechanizm limitujący jej zakres, a także zapewniono odpowiednią rekompensatę. Szczegółowe uzasadnienie odnoszące się do konieczności, adekwatności i proporcjonalności poszczególnych rozwiązań wskazane zostało przy przepisach regulujących dane rozwiązanie.

W projekcie ustawy przewidziano rozwiązania polegające w szczególności na:

- 1) doprecyzowaniu przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne;
- 2) zastosowaniu dobrze funkcjonujących rozwiązań przewidzianych w innych specustawach inwestycyjnych;

- 3) zweryfikowaniu listy inwestycji objętych specustawą przesyłową, przez zmianę części już w niej wymienionych oraz dodanie nowych;
- 4) uwzględnieniu specyfiki inwestycji przygotowywanych i realizowanych w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) przedłużeniu okresu obowiązywania specustawy przesyłowej do dnia 31 grudnia 2030 r.

Jeśli chodzi o zmiany przepisów specustawy terminalowej oraz naftowej, mają one w większości charakter wynikowy i ich weryfikację uzasadnić należy analogicznie jak zmiany specustawy przesyłowej. Ponadto w przypadku specustawy terminalowej w projekcie ustawy uwzględniono zmiany wynikające z integracji spółek Polskie LNG S.A. z siedzibą w Świnoujściu i Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, a także plany dotyczące budowy tak zwanego terminalu pływającego w Zatoce Gdańskiej.

Oczekiwany efekt wprowadzenia zmian do specustaw inwestycyjnych jest uprawnienie i uproszczenie procesu inwestycyjnego, a co za tym idzie szybszy rozwój strategicznej infrastruktury energetycznej, wzrost bezpieczeństwa jej funkcjonowania oraz zminimalizowanie ryzyka związanego z występowaniem ograniczeń albo przerw w dostawie energii do odbiorców końcowych. Powyższe doprowadzi do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiana ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne – polega na ograniczeniu obszaru, dla którego prowadzone są bazy danych wymienione w art. 4a ust. 1a pkt 2, 3, 6, 7, 10 i 12 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne do obszarów, dla których organy administracji prowadzące te bazy są właściwe miejscowo.

Weryfikacja ustawy z dnia z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmierza do zagwarantowania udziału operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatora systemu przesyłowego gazowego w procesie planistycznym prowadzonym przez jednostki samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym ma na celu umożliwienie operatorom systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz gazowego sprawnej realizacji, wynikających z Prawa energetycznego, obowiązków w zakresie dbania o odpowiedni stan infrastruktury przesyłowej oraz bezpieczne i stabilne dostawy paliw gazowych oraz energii elektrycznej.

Nowelizacja ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących zapewnia natomiast spójność w systemie prawa.

Podsumowując, wskazać należy, że zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania służą celowi specustaw inwestycyjnych, jakim jest usprawnienie procesu przygotowania i realizacji kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej, a co za tym idzie zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Doświadczenia zebrane w toku stosowania specustaw w dotychczasowym brzmieniu pokazały, że wprowadzenie służy one usprawnieniu przygotowania realizacji inwestycji, jednak wymagają zmian związanych z koniecznością zapewnienia inwestorom realizacji obowiązków w zakresie zapewnienia ciągłości dostaw energii do odbiorców. Odstępstwa od regulacji przewidzianych w przepisach ogólnych oraz ewentualne ingerencje w prawa i wolności gwarantowane przepisami innych ustaw, zostały w projekcie ustawy ograniczone do niezbędnego minimum, które pozwala na usprawnienie przygotowania i realizacji kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej. Podkreślić należy również, że w przypadku ingerencji w prawa i wolności gwarantowane w projekcie ustawy wprowadzono mechanizmy zabezpieczające przed jej nadmiernym poziomem, a także wyrównujące szkody z nią związane. Zaproponowane rozwiązania są adekwatne, konieczne i proporcjonalne do celu, jaki postawiono ustawie.

Uzasadnienie szczegółowe

Zmiany specustawy przesyłowej

Art. 1

Zmiany wprowadzone w art. 1 ust. 1 oraz w art. 1 ust. 2 pkt 2 i 5 specustawy przesyłowej mają na celu uspoźnienie jej treści z innymi specustawami inwestycyjnymi. Powyższe ma na celu ograniczenie wątpliwości interpretacyjnych organów stosujących przepisy specustaw regulujących przygotowanie i realizację inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej.

W art. 1 pkt 4 specustawy przesyłowej w proponowanym brzmieniu wprowadzana jest natomiast jednoznaczna definicja strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. W definicji posłużono się określeniami, które funkcjonują na gruncie ustawy podstawowej dla realizacji inwestycji, to jest ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11), dalej jako: „ustawa – Prawo budowlane”, oraz aktów wykonawczych do wyżej wymienionej ustawy. Definicja zawiera katalog robót budowlanych, które mogą być realizowane w ramach strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Warunkiem ich realizacji na podstawie specustawy przesyłowej jest niezbędność do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki linii. Podkreślić należy, że wyliczenie zawarte w art. 1 pkt 4 specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu ma charakter przykładowy i, w zależności od potrzeb poszczególnej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, może zachodzić potrzeba uznania również innych robót budowlanych za niezbędne dla budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki linii. Analizując, czy wykonanie danej roboty budowlanej wchodzi w zakres strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, należy mieć na uwadze, że musi ona pełnić funkcję usługową dla zadania inwestycyjnego. Wskazać należy również, że zmiana art. 1 pkt 4 specustawy przesyłowej jest połączona z usunięciem z pkt 13 załącznika do specustawy przesyłowej odwołania do „stacji elektroenergetycznej” (odwołanie było zbędne już w obowiązującym stanie prawnym, natomiast jego usunięcie ma charakter porządkujący system prawny).

Art. 3

Zmiana ma charakter redakcyjny i jest związana ze zmianą art. 1 ust. 2 pkt 5 specustawy przesyłowej, w którym wprowadza się odwołanie do ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i podaje metryczkę tej ustawy.

Art. 4

Celem zmiany art. 4 specustawy przesyłowej w zakresie ust. 1 pkt 1 jest jednoznaczne przesądzenie, jakie elementy zawierać ma wniosek o wydanie decyzji lokalizacyjnej. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 w proponowanym brzmieniu, inwestor, w części graficznej wniosku – na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej (o skali 1:5000 lub większej), określić ma granice terenu objętego wnioskiem, w tym linie rozgraniczające teren inwestycji oraz granice obszaru:

- 1) w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 oraz art. 23 ust. 1 i 1a specustawy przesyłowej w proponowanym brzmieniu (przejście własności nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa lub powstanie, przysługującego inwestorowi, prawa użytkowania wieczystego nieruchomości);
- 2) w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 (ustanowienie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości), w tym obszar objęty zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2 specustawy przesyłowej w proponowanym brzmieniu.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 1 specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu, decyzja lokalizacyjna określa linie rozgraniczające teren inwestycji. Ponadto zgodnie z art. 19 ust. 2 specustawy przesyłowej o treści nadawanej projektem ustawy, linie rozgraniczające teren inwestycji ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowią linie podziału nieruchomości w zakresie, w jakim inwestor wystąpił o zatwierdzenie podziału nieruchomości, przedstawiając mapy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 specustawy przesyłowej. Wprowadzana projektem ustawy zmiana ma na celu zapewnienie zgodności między wnioskiem o wydanie decyzji lokalizacyjnej a tą decyzją. Ponadto zaproponowana zamiana zgodna jest z zasadą, na podstawie której to na inwestorze –

jako podmiocie posiadającym pełną wiedzę w zakresie specyfiki przygotowywanej i realizowanej inwestycji oraz terenu, jaki jest niezbędny dla przygotowania i realizacji tej inwestycji – spoczywa obowiązek określenia terenu, na którym dana strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej ma być przygotowywana i realizowana, oraz wskazania skutków, które mają zajść w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji lokalizacyjnej.

W zakresie zmiany polegającej na odwołaniu do kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku do kopii aktualnej mapy ewidencyjnej wskazać należy, że mapa zasadnicza i ewidencyjna są dokumentami pochodnymi, generowanymi na podstawie odpowiednich baz danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i w związku z tym nie podlegają „przyjęciu” do tego zasobu. Istotne jest również to, aby kopie map wymienionych w przepisie przedstawiały aktualny stan.

Odnosząc się do kwestii określenia przez inwestora obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu, w tym obszarze objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2 specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu, wskazać należy, że obszar ten może nie obejmować całych nieruchomości, a ich części oraz obejmować poszczególne nieruchomości w różnych częściach. Również zakres ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości może być zróżnicowany w stosunku do poszczególnych nieruchomości, a także części tej samej nieruchomości. Obowiązkiem inwestora jest odpowiednie zaznaczenie na mapie tego obszaru w odniesieniu do każdej z nieruchomości. Podnieść należy również, że na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 10c specustawy przesyłowej w proponowanym brzmieniu, inwestor zobligowany jest do wskazania nieruchomości, na których ustanowiony ma być nakaz lub zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 specustawy przesyłowej w proponowanym brzmieniu oraz określenia maksymalnej dopuszczalnej wysokości drzew, krzewów lub innej roślinności. We wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej inwestor powinien szczegółowo uzasadnić wskazaną przez siebie wysokość drzew, krzewów lub innej roślinności.

Wskazać należy, że art. 4 ust. 1 pkt 1 specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu jest spójny z treścią art. 4 ust. 1 pkt 10c tej ustawy w proponowanej treści i pozwala na precyzyjne określenie zakresu uprawnień inwestora, które może wykonywać

w związku z ustanowieniem na jego rzecz ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości.

Ponadto usunięcie z art. 4 ust. 1 pkt 1 specustawy przesyłowej obowiązku określenia terenu przeznaczonego pod budowę stacji elektroenergetycznej wynika ze zbędności takiego odwołania. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera określenie granic terenu inwestycji. Budowa stacji elektroenergetycznej jest jednym z elementów inwestycji w związku z tym nie istnieje konieczność odrębnego określania terenu przeznaczonego pod budowę tej stacji.

Analogicznie uzasadnić należy zmianę art. 6 ust. 1 pkt 1 specustawy terminalowej oraz art. 4 ust. 1 pkt 1 specustawy naftowej.

Zmiana art. 4 ust. 1 pkt 5, a także dodanie w art. 4 ust. 1 pkt 14 ma na celu dostosowanie brzmienia specustawy przesyłowej do brzmienia innych specustaw inwestycyjnych oraz ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135). Dodanie art. 4 ust. 1 pkt 14 wynika również ze zmiany specustawy przesyłowej, polegającej na umożliwieniu inwestorowi przygotowania i realizacji, w trybie przewidzianym w specustawie przesyłowej, inwestycji w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w tym budowy połączenia międzysystemowego HVDC Polska-Litwa stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej (Harmony Link).

W związku z wątpliwościami organów wydających decyzje lokalizacyjne jednoznacznie przesądza, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji stanowi załącznik do wniosku o wydanie tej decyzji lokalizacyjnej jedynie wówczas, gdy jej uzyskanie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz aktami wykonawczymi wydanymi na podstawie zawartej w tej ustawie. Powyższe ma wyeliminować wątpliwości interpretacyjne organów właściwych w sprawach wydawania decyzji dotyczących strategicznych inwestycji w sektorze energetycznym oraz ujednotwić praktykę rozpatrywania spraw.

Uchylenie art. 4 ust. 1 pkt 6 związane jest z koniecznością zapewnienia inwestorowi możliwości występowania o pozwolenie wodnoprawne również po uzyskaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Biorąc pod uwagę przebieg procesu inwestycyjnego oraz warunki, które musi spełnić inwestor występujący o pozwolenie wodnoprawne, niejednokrotnie nie jest możliwe przygotowanie wniosku o wydanie tej decyzji przed uzyskaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Na podstawie aktualnego brzmienia art. 4 ust. 1 pkt 6 specustawy przesyłowej dołączenie do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pozwolenia wodnoprawnego często było niemożliwe, a co za tym idzie występowały trudności z uzyskaniem decyzji lokalizacyjnej.

Art. 4 ust. 1 pkt 7 został ujednolicony z treścią innych specustaw inwestycyjnych. Ponadto, w związku ze zmianą art. 19 polegającą na dodaniu ust. 1a, konieczna była weryfikacja treści tego artykułu w sposób zapewniający spójność na gruncie specustawy przesyłowej.

Analogicznie uzasadnić należy zmianę art. 6 ust. 1 pkt 8 specustawy terminalowej oraz art. 4 ust. 1 pkt 7 specustawy naftowej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 8 oraz pkt 8a w proponowanym brzmieniu na inwestorze ciąży obowiązek wskazania nieruchomości, które przejdą na własność Skarbu Państwa i co do których inwestor uzyska prawo użytkowania wieczystego (art. 4 ust. 1 pkt 8 specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu) oraz tych, które należą do Skarbu Państwa i co do których inwestor uzyska prawo użytkowania wieczystego (art. 4 ust. 1 pkt 8a specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu). Zgodnie z proponowaną zmianą art. 4 ust. 1 pkt 8 inwestor jest zobowiązany wskazać we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nieruchomości, które z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji stanie się ostateczna, przejdą na własność Skarbu Państwa, a zarazem, wobec których inwestor nabędzie prawo użytkowania wieczystego. Nowelizacją nałożono na inwestora obowiązek wskazania nieruchomości, wobec których, na skutek wydania decyzji, uzyska prawo użytkowania wieczystego. Mając na uwadze to, że wniosek powinien odnosić się do wszystkich skutków, jakie wywierać ma decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, należało uzupełnić art. 4 ust. 1 pkt 8 i zobowiązać inwestora

do wskazania nieruchomości, co do których, na mocy prawa, nabywa prawo użytkowania wieczystego. Ponadto z przyczyn, o których mowa w uzasadnieniu zmiany art. 4 ust. 1 pkt 1 specustawy przesyłowej, z treści art. 4 ust. 1 pkt 8 usunięto odwołanie do nieruchomości, na których jest planowana budowa stacji elektroenergetycznej.

Do specustawy przesyłowej dodano art. 4 ust. 1 pkt 8a, zgodnie z którym we wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej inwestor jest zobowiązany wskazać nieruchomości, wobec których nabywa, z mocy prawa, z dniem, w którym ta decyzja staje się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego, a które w dniu złożenia wniosku o wydanie wyżej wymienionej decyzji należały do Skarbu Państwa. Wprowadzenie zmiany wynika z nowelizacji art. 23 specustawy przesyłowej, polegającej na dodaniu ust. 1a i konieczności utrzymania zasady, zgodnie z którą wniosek inwestora o wydanie decyzji lokalizacyjnej ma odnosić się do wszystkich skutków, jakie wywiera ta decyzja. Nałożenie obowiązku na inwestora jest działaniem zgodnym z zasadą czynnego udziału strony w postępowaniu. Inwestor jest podmiotem posiadającym wiedzę w zakresie nieruchomości koniecznych do prowadzenia inwestycji, a także ich stanu prawnego i faktycznego, dlatego też za zasadne uznać należy zobowiązanie go do wskazania nieruchomości, które znajdują się w liniach rozgraniczających teren inwestycji, należą do Skarbu Państwa i wobec których nabywa, z mocy prawa, prawo użytkowania wieczystego.

Podkreślić należy, że wniosek inwestora może nie dotyczyć całej nieruchomości, a jedynie jej części – w takim przypadku inwestor powinien dać temu wyraz we wniosku, odpowiednio zaznaczając część nieruchomości, która ma znaleźć się na terenie objętym inwestycją. W takim przypadku skutki wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji lokalizacyjnej oraz skutki związane z wydaniem tej decyzji dotyczą wyłącznie, oznaczonej przez inwestora części nieruchomości.

Weryfikacja treści art. 4 ust. 1 pkt 9 specustawy przesyłowej związana jest z dodaniem w art. 4 ust. 1 pkt 8a.

Zmiana treści art. 4 ust. 1 pkt 10 oraz dodanie art. 4 ust. 1 pkt 10a–10c jest wynikiem zmiany brzmienia art. 22 specustawy przesyłowej. W związku ze skutkami, które wywiera decyzja lokalizacyjna, konieczne jest nałożenie na inwestora obowiązku zamieszczenia odpowiednich informacji we wniosku o wydanie tej decyzji.

Uchylenie art. 4 ust. 1 pkt 12 związane jest z wprowadzeniem w art. 4 ust. 1 pkt 10 obowiązku wskazania gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami.

Art. 4 ust. 1 pkt 13 został zmieniony w związku z zastąpieniem uzgodnienia wydawanego przez zarządców dróg innych niż drogi krajowe, opinią, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 15 specustawy przesyłowej w proponowanym brzmieniu.

Weryfikacja art. 4 ust. 1 pkt 15 ma na celu usprawnienie procesu wydawania decyzji oraz ograniczenie obowiązków organów administracyjnych przez przeniesienie obowiązku uzyskania wypisów z rejestrów gruntu, a co za tym idzie uzyskania danych pozwalających na ustalenie kręgu stron postępowania, z wojewody na inwestora. Wskazać należy, że przepis w projektowanym brzmieniu faktycznie nie nakłada na inwestora konieczności podejmowania działań, których nie podejmowałby w ramach opracowywania wniosku o decyzję lokalizacyjną. Ponadto w projekcie ustawy przewidziano możliwość dołączenia uproszczonych wypisów z rejestrów gruntów lub innych dokumentów, co sprawia, że koszty inwestora oraz czas poświęcony na uzyskanie odpowiednich dokumentów nie będą nadmierne. Jednocześnie dołączane przez inwestora uproszczone wypisy z rejestru gruntów gwarantują prawidłowy przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji lokalizacyjnej.

Analogicznie uzasadnić należy zmianę art. 6 ust. 1 pkt 14 specustawy terminalowej oraz art. 4 ust. 1 pkt 16 specustawy naftowej.

Zgodnie z dodawaną treścią art. 4 ust. 1a specustawy przesyłowej nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków. Wprowadzenie przepisu związane jest z pojawiającymi się w praktyce problemami polegającymi na stawianiu inwestorowi odpowiedzialnemu za przygotowanie i realizację strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dodatkowych wymagań, od których uzależnia się wydanie decyzji lokalizacyjnej (m.in. przejście przez inwestora odpowiedzialności gwarancyjnej dla nowo wybudowanych lub przebudowanych odcinków dróg lub uzyskania przez inwestora od wykonawców robót budowlanych w zakresie dróg zgody na lokalizowanie w nich obiektów budowlanych). Wyżej opisane działanie, jako sprzeczne z przepisami prawa, należało negatywnie ocenić.

W celu jego wyeliminowania, konieczne stało się wprowadzenie przepisów zakazujących. Ponadto powyższe ma na celu ujednoczenie przepisów specustawy przesyłowej ze specustawami inwestycyjnymi i wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych.

Zaproponowane brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w art. 4 ust. 2 zapewnia większą spójność między specustawami inwestycyjnymi i precyzyjne określenie momentu, w którym inwestor powinien wystąpić z wnioskiem o wydanie opinii, o których mowa w specustawie przesyłowej.

Zmiana art. 4 ust. 2 pkt 2 zapewnia, że wszystkie podmioty, które biorą udział w wydawaniu, również przez wydawanie opinii, decyzji, o której mowa w art. 23 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, będą miały możliwość wypowiedzenia się co do wniosku inwestora o wydanie decyzji lokalizacyjnej. W aktualnym brzmieniu art. 4 ust. 2 pkt 2 w katalogu pomiotów wydających wyżej wymienioną opinię pominięto ministra właściwego do spraw gospodarki, w nieprawidłowy sposób określono dział „kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” oraz pominięto udział właściwego dyrektora urzędu morskiego.

Dodanie art. 4 ust. 2 pkt 2a i 2b związane jest z koniecznością zapewnienia możliwości przygotowania i realizacji, na podstawie specustawy przesyłowej, inwestycji w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w tym inwestycji polegającej na budowie połączenia międzysystemowego HVDC Polska-Litwa stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej (Harmony Link). Rozwiązanie ma na celu przyśpieszenie procesu inwestycyjnego, a także doprowadzenie do sytuacji, w której decyzja lokalizacyjna będzie odnosiła się do wszystkich kwestii związanych z lokalizacją elementów wchodzących w skład inwestycji w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Wydawane przez właściwe organy administracji opinie, o których mowa w dodawanych pkt 2a i 2b, zostają uwzględnione przez wojewodę wydającego decyzję lokalizacyjną, w której ustalona zostaje również lokalizacja kabli i rurociągów oraz warunki ich utrzymywania na obszarach morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego oraz w wyłącznej strefie ekonomicznej. W przypadku regulowania przez decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej kwestii związanych z lokalizacją i utrzymaniem kabli i rurociągów, inwestor zostaje zwolniony z obowiązku ubiegania się o wydanie decyzji o pozwoleniu na układanie i

utrzymywanie kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji zastępuje decyzje wydawane na podstawie art. 26 i art. 27 ustawy o z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Ponadto uwzględnienie ministra właściwego do spraw aktywów państwowych w katalogu organów opiniujących wniosek o wydanie decyzji lokalizacyjnej w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2–2b specustawy przesyłowej, związane jest z koniecznością zapewnienia udziału tego ministra w procesie przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze energetycznym.

Zmiana art. 4 ust. 2 pkt 3–8, 10, 12 i 13 specustawy przesyłowej w obowiązującym brzmieniu, a także dodanie art. 4 ust. 2 pkt 6a oraz art. 4 ust. 2 pkt 14–16 specustawy przesyłowej ma na celu ujednoczenie przepisów specustaw inwestycyjnych, a także dostosowanie brzmienia specustawy przesyłowej do treści ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378) oraz ustawy z dnia 3 lipca 2020 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320). Ponadto dodanie przepisów art. 4 ust. 2 pkt 6a oraz 14–16 ma zapewnić udział właściwych organów, które nie wydają odrębnych decyzji w związku ze skorzystaniem przez inwestora ze specjalnego trybu przygotowywania i realizacji inwestycji przewidzianego w specustawie przesyłowej, w postępowaniu o wydanie decyzji lokalizacyjnej i zajęcie stanowiska w sprawie wniosku składanego przez inwestora.

Analogicznie uzasadnić należy zmianę art. 6 ust. 3 pkt 2–2b, 7, 12, a także dodanie pkt 17 w art. 6 ust. 3 specustawy terminalowej, a także zmianę art. 4 ust. 3 pkt 2 i 3, 8 oraz 13 i dodanie pkt 18 w art. 4 ust. 3 specustawy naftowej.

Weryfikacja art. 4 ust. 3 specustawy przesyłowej wynika ze zmiany art. 4 ust. 1 pkt 13 i zastąpienia uzgodnienia zarządców dróg publicznych innych niż drogi krajowe opinią. Zaproponowane rozwiązanie związane jest z koniecznością zapewnienia sprawnej

realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. W okresie stosowania specustawy przesyłowej zdarzały się sytuacje, w których zarządcy dróg (w tym dróg gminnych) wydawali negatywne uzgodnienie w celu zablokowania możliwości przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Mając na uwadze znaczenie wyżej wymienionych inwestycji dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, za konieczne uznać należy wprowadzenie mechanizmu uniemożliwiającego takie działanie. Jednocześnie wskazać należy, że w projekcie przewidziano konieczność uzyskania przez inwestora opinii zarządców dróg innych niż drogi krajowe oraz uzgodnienia zarządców dróg krajowych. Utrzymanie obowiązku uzgodnienia wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej z zarządcą dróg krajowych związane jest z ich strategicznym charakterem. Odnosząc się do opinii, wskazać natomiast należy, że stanowi ona załącznik do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej i choć nie ma wiążącego charakteru, poddawana jest analizie przez organ wydający decyzję lokalizacyjną i jest brana przez niego pod uwagę przy wydawaniu rozstrzygnięcia. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 4 ust. 5 specustawy przesyłowej, opinia, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 15 specustawy przesyłowej, i uzgodnienie, o którym mowa w art. 4 ust. 3b, zastępują decyzje wydawane przez zarządców dróg m.in. na podstawie art. 29 oraz art. 39 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54). W związku z powyższym uznać należy, że zarządcom dróg zapewniono możliwość wzięcia udziału w postępowaniu i wypowiedzenia się w zakresie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Dodanie w art. 4 ust. 3a–3c wynika z wprowadzenia obowiązku wydawania uzgodnień wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej przez zarządców dróg krajowych oraz opinii przez zarządców innych dróg. W przypadku nieprzedstawienia przez właściwego zarządcę drogi krajowej uzgodnienia w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o takie uzgodnienie, inwestor dołącza do wniosku informację o nieprzedstawieniu przez właściwego zarządcę drogi krajowej stanowiska w terminie. Powyższe rozwiązanie zapewnia możliwość sprawnego przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie przesyłowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu interesów zarządców dróg.

Uchylenie art. 4 ust. 4 i nadanie nowego brzmienia art. 5 specustawy przesyłowej jest wynikiem weryfikacji art. 4 ust. 1 pkt 13, dodania w art. 14 ust. 1 pkt 15 oraz dodania w art. 4 ust. 3a–3c.

Podkreślić należy również, że do opinii, o których mowa w art. 4 ust. 2, oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 3b specustawy przesyłowej w projektowanym brzmieniu, w związku z tym, iż są wydawane z inicjatywy inwestora i dotyczą wniosku o wydane decyzji lokalizacyjnej, zastosowania nie znajdzie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54), a samodzielną podstawą do występowania o nie i ich wydawania jest art. 4 ust. 2 i 3b specustawy przesyłowej.

Art. 5

Dodanie do art. 5 ust. 5 ma na celu ujednoczenie przepisów specustaw inwestycyjnych oraz zapewnienie organowi wyższego stopnia – ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa – wiedzy w zakresie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz o wydaniu takiej decyzji.

Art. 6

Zmiana treści art. 6 ust. 2 i 3 specustawy przesyłowej ma charakter redakcyjny i związana jest z koniecznością ujednoczenia przepisów specustaw inwestycyjnych, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych. Ponadto w związku z tym, że postanowienie o nałożeniu kary może zostać zaskarżone w drodze wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należało doprecyzować, iż karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne.

Analogicznie uzasadnić należy zmianę art. 7 ust. 2 specustawy terminalowej oraz art. 5 ust. 2 specustawy naftowej.

Art. 7

Weryfikacja treści art. 7 ust. 1 specustawy przesyłowej ma na celu wprowadzenie jednolitego sposobu zawiadamiania o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji lokalizacyjnej w specustawach inwestycyjnych oraz wyeliminowanie